



MINISTERSTWO
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
Jarosław Sellin
Sekretarz Stanu

Warszawa, dnia 29 sierpnia 2016 r.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
KANCELARIA OGÓLNA
Data wpływu: 2016 -08- 30
nr z listy: DWP-87490 - 2016

DL/ 1198 /16

MRP IPS



KAN088566

Pan
Stanisław Szwed
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki
Społecznej

Szanowny Panie Ministrze.

w odpowiedzi na pismo z dnia 4 sierpnia 2016 r., znak: DDP.I.02100.6.30.2016.JZ dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz niektórych innych ustaw uprzejmie przedstawiam do rozważenia, następujące spostrzeżenia:

1) proponowane brzmienie art. 28 przyznaje związkom zawodowym prawa do informacji w nowych kategoriach. Wydaje się, że prawo to wchodzi w sferę zarządzania zakładem pracy oraz wychodzi poza informację o obiektywnych faktach, bowiem w dużym stopniu odnosi się do kwestii nieweryfikowalnych, potencjalnych, np. poprzez użycie takich określeń, jak „przewidywane zmiany”, „działania, które mogą powodować”. Domaganie się zatem od pracodawców informacji na tematy, które ze swej istoty nie mogą być przedmiotem jednoznacznych stwierdzeń, może w praktyce generować problemy na gruncie stosowania tego przepisu;

2) w przypadku gdyby art. 28 pozostał w obecnym kształcie, poddaję pod rozważenie wprowadzenie rozwiązań, które dookreślałyby tryb postępowania organizacji związkowych i pracodawcy w sprawach udzielenia informacji poprzez, np. wprowadzenie terminu dla pracodawcy, w którym zobowiązany jest udostępnić informację czy przesądzenie o sytuacji „milczenia” pracodawcy na otrzymany wniosek. Z uwagi, że w relacji do projektowanego art. 28 pozostaje projektowany art. 35 ust. 1 pkt 3 wprowadzający sankcję karną za niewykonanie przez pracodawcę obowiązku udzielenia informacji na wniosek zakładowej organizacji związkowej, wydaje się, że wprowadzenie wspomnianych rozwiązań niejako „przymusiłoby” pracodawcę do wywiązania się z tego obowiązku bez konieczności bezpośredniego zastosowania przepisów karnych;

3) projektowany art. 30 ust. 7 ustawy o związkach zawodowych, wydaje się, że będzie stwarzał w praktyce wątpliwości interpretacyjne, bowiem nie oddaje intencji zawartej w uzasadnieniu. Poddaję pod rozagę zrezygnowanie z odesłania do odpowiedniego stosowania art. 30 ust. 6 i skonstruowanie przepisu stanowiącego, że w przypadku, gdy u pracodawcy działają organizacje związkowe w tym jedna reprezentatywna zakładowa organizacja związkowa zrzeszająca co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy i nie przedstawiają wspólnie uzgodnionego stanowiska w terminie 30 dni, to decyzję w sprawach, o których mowa w art. 30 ust. 6 podejmie pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentatywnej zakładowej organizacji związkowej zrzeszającej co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy.

4) w art. 35 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, art. 19¹ ustawy o organizacjach pracodawców i art. 26 ust. 1 ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych przewidziano zagrożenie w postaci grzywny lub kary ograniczenia wolności, natomiast w art. 35 ust. 2¹ ustawy o związkach zawodowych wyłącznie zagrożenie grzywną. Wprowadzone zróżnicowanie nie zostało wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu ustawy. Wątpliwość takiego rozwiązania dotyczy sytuacji w przypadku czynów, o których mowa w art. 35 ust. 2¹ pkt 2 ustawy o związkach zawodowych i art. 19¹ ustawy o organizacjach pracodawców, wprowadzone zróżnicowanie dotyczy bowiem odmiennego ukształtowania odpowiedzialności karnej dla tych samych znamion czynu zabronionego. Natomiast, w przypadkach czynów, o których mowa w art. 26 ust. 1 ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, przepis art. 4 pkt 3 projektowanej ustawy nie wprowadza żadnej zmiany pod względem odpowiedzialności karnej w stosunku do obecnie obowiązującego brzmienia art. 26 ust. 1.

Z poważaniem

